

NUMMER 9

Sympatisk selvbiografi fra en teenagers liv

22. april 2022 af [Thomas Tomcat](#)

2

ANMELDelse

999999

Tegner /forfatter: Raina

Telgemeier

Forlag: [Cobolt](#)

Form: 14 x 21 cm

Vejl. pris: 199 kr

Udgivelsesår: 2022

Udgivelsesland: Danmark

Raina er teenager. Som om dét ikke var slemt nok, skal hun også have bøjle p.g.a. overbid. Men så falder hun uheldigt og får banket to fortænder op i kæben.

I øvrigt er flere af hendes venner i skolen ikke særlig rare ved hende. Og fænomenet drenge er begyndt at være lidt interessant for den unge pige. Hendes søskende er trælse. Men mor er sød.

Dét er egentlig hele præmissen. Raina Telgemeier er et naturligt fortælle-talent. Man følger hende gennem tre-fire år i folkeskole og gymnasium. Eller

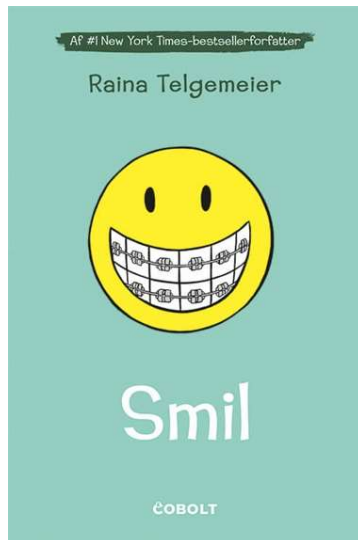
i al fald, det ville det hedde hvis det foregik i Danmark. Nu foregår det så i San Francisco på den amerikanske vestkyst. Så det hedder high school, da hun efter dimission starter i ny skole.

Netop sproget er noget, der knaser en smule, her. Altså det danske sprog. Oversættelsen er kompetent. Men, den er jo blot første halvdel. En omredigering til dansk kræver også en stærk afslutning. Det vi normalt kalder *fordanskning*. Denne sidste del af processen er ikke altid skarp her.

Der er en del steder, hvor sætningerne har fået de enkelte ord oversat — men hvor sætningen som helhed ikke er blevet gen-digtet. Ikke klinger dansk. Enhver, som har læst dansksprogede superhelte de seneste tyve-tredive år kender den fornemmelse. Det er ikke så rart, som læser. Man kan sagtens både læse og forstå det. Men det er lidt bumlet. Jeg sad flere gange under læsningen og spontant regnede baglæns til, hvad der har stået i den amerikansk-sprogede udgave. Noget der typisk sker, når hjernen søger en mening med en lidt underlig sætning.

Telgemeier's egen sproglige sans er i øvrigt fin. Samtalerne mellem personer glider naturligt. Det gør hovedpersonens indre dialog også.

Hendes sans for grafisk fortælling er stærk. Hendes sider nemme at aflæse. Man glider ubesværet gennem fortællingen. Den er personlig, men aldrig narcissistisk. Som alle andre bedømmer Telgemeier sine oplevelser og herunder naturligvis de mennesker, hun er omgivet af. Men fortællerstemmen bliver aldrig fordømmende.

SØG

 Søg

NYESTE KOMMENTARER

Fjølvar til [Copenhagen Comics](#) gør klar til en weekend i striber

Jørgen Høgh til [Neal Adams 1941-2022](#)

Jørgen Høgh til [Neal Adams 1941-2022](#)

Thomas T til [Søren Vinterberg modtager Pingprisen ærespris](#)

Vigan til [Søren Vinterberg modtager Pingprisen ærespris](#)

FIND OS PÅ FACEBOOK

SENESTE INDLÆG

Radio Rackham: tegneserieanalyse LIVE!

30. maj 2022

0

Pingprisen 2022: Her er vinderne!

29. maj 2022

0

Pingtinterview II: Bedste danske debut

27. maj 2022

0

PING-videoer: Bedste danske tegneserie

26. maj 2022

0

Søren Vinterberg modtager Pingprisen ærespris

25. maj 2022

2

Som at læse en dagbog, fortalt i tegneserieform. 215 sider i halvt albumformat. Limet, ikke syet. Flad ryg, halvblødt omslag. Omslagtegningen er ret pudsigt valgt. Resultatet er næsten lidt kedeligt. Ligner mest en voksen-bog, en tør fagbog. Og det er den slet ikke. Det er kun forklædning. Indeni er den underholdende og lige til at gå til.

Tegneserien fremstår meget indbydende — man sluses nemt ind i pigens verden helt fra første side. Tegnestilen er ren og letlæst. Ikke særligt mange baggrunde. Men heller ikke påfaldende få. Karikerede ansigter i semi-realistiske omgivelser. En farvelægning, der ikke gør opmærksom på sig selv. Som bare støtter fortællingen.

Et sympatisk produkt, alt i alt. Jeg kan endda godt lide moralen. Som jeg ikke vil plapre ud med hér — det skal man selv læse, i dette udmærkede halv-album. Eller lille bog, kan man også kalde dette format.

ting om hvordan det er at have bøjle. Som der ikke var nogen, der talte til mig om. Dengang.

Selv hvis man aldrig har været i nærkontakt med en tandbøjle, er det en god tegneserie. Den tager sine figurer alvorligt, men ikke for alvorligt. Den er i det hele taget velafbalanceret.

For mig er den tæt på at være helt oppe at ringe. Der er lige det med fordanskningen. Og så er det hele maskintekstet. Hvilket ikke er charmerende. Dog knap så påfaldende i netop dette værk: at taleboblere ofte har døde, hvide flader rundt om boblens tekst er ikke så skurrende sammen med Tegemeier's tegnestil — der ofte er bygget af rolige, ensfarvede flader på vægge og den slags. Så boblernes utilsigtede dødfalder stikker ikke vildt meget af fra resten af helheden.

Selve fortællingen stråler af, at den opnår alt, hvad den gerne vil. Nok især egnet til unge teenagere. Men også den voksne serie-elsker vil finde den underholdende. Det er godt tegneseriehåndværk.

Anbefales.

9

VI ELSKER TEGNESERIER

– og vi snakker om dem på Facebook. Kom og vær med!

DEL PÅ [f](#) [t](#) [@](#) [G+](#) [in](#) [t](#) [✉](#)

Thomas Tomcat

Blev afhængig af det ugentlige Anders And som barn. Har lige siden arbejdet på udvidelse af min tegneserie-horisont. Med stor fornøjelse.

FORRIGE ARTIKEL

[Under-Danmark: Rockerfede Radbrækket!](#)

NÆSTE ARTIKEL

[Copenhagen Comics gør klar til en weekend i striber](#)

2 KOMMENTARER

Peter Snebjerg on 23. April 2022

[Reply](#)

Hm. Ikke for at være snarky, for det med fordanskningen er vigtig, men så skriver du selv: "... som der ikke var nogen, der talte til mig om" i stedet for "... fortalte mig om". Der kommer måske en tid, hvor vi må acceptere, at de